

L*espurna

REVISTA DE LA SALLE CASSÀ DE LA SELVA

NÚM. 3 ♦ JUNY 2014 ♦ ANY 1

Un curs que s'acaba
ple de colors

**Anuncii's a
la nostra revista.
El seu anunci
arribarà a més
de 500 llars.**

l*espurna

Interessats poseu-vos en contacte amb: escola@cassa.lasalle.cat

l*espurna

Núm. 1

Edita:

La Salle Cassà de la Selva

Director:

Germà Joan Casas

Consell de redacció:

Jordi Dausà, Xevi Miralles,
Raül López, Joan Casas,
Miquel Casagran, M. Gràcia
Esteba

Correcció:

La Salle Cassà

Redacció:

Jordi Dausà, Xevi Miralles,
Raül López, Joan Casas,
alumnes i pares d'alumnes

Fotografia:

La Salle Cassà i arxiu de
l'escola La Salle Cassà

Publicitat:

Raül López

Les opinions expressades i algunes de les imatges incloses en aquest número de la revista són propietat de l'Escola La Salle de Cassà de la Selva.

Salutació

Benvinguts novament a un nou exemplar de la revista de la Salle Cassà. En aquesta nova edició podreu trobar un recull d'activitats realitzades en el 3r trimestre i que són una clara mostra del treball i implicació de tots els membres del que es coneix com a família lasal·liana i que implica tots els que formem part d'aquesta gran institució. Trobareu les nostres seccions habituals i d'altres que mostren que els nostres alumnes tenen una molt bona predisposició per realitzar-les i, a més a més, per donar-les a conèixer.

Ha estat un últim trimestre intens i on l'esforç, la constància i la tenacitat han estat claus en cada un de nosaltres.

Ara és temps d'estiu i de vacances, moments de descans i de lleure, moments de viatges o passejades. Però també un bon moment per a la lectura a peu de platja o per a visites culturals mentre viatgem. L'estiu és un bon moment per a tot i per a tots.

Bones vacances. Redacció de l*espurna.

Pàg. 4 i 5
Entrevista alumnes 1r d'ESO

Pàg. 6 i 7
English Corner

Pàg. 8
Article d'opinió: de primària a secundària

Pàg. 9
La cleda: la necessitat de la Fe

Pàg. 10 i 11
Construïm instruments

Pàg. 12
Notícies diverses

Pàg. 13
Racó literari

Pàg. 14 i 15
Recomanacions de lectura

Entrevista

Els alumnes nous de 1r d'ESO

Durant la classe de tutoria hem entrevistat els 10 alumnes nous que han entrat aquest any a 1r d'ESO. La nostra intenció era saber més coses sobre ells.

Pregunta. On vius?

Alba: A Caldes de Malavella.

Alejandra: A Cassà.

Noah: A Santa Cristina d'Aro.

La majoria dels nens i nenes que han vingut nous són de fora de Cassà.

P. Véns amb transport públic o amb cotxe particular?

Alba: Vinc amb autobús.

Alejandra: Vinc amb cotxe o caminant.

Noah: Vinc amb cotxe, però el comparteixo amb altres companys.

P. Per quin motiu tu o els teus pares van decidir canviar-te d'escola i portar-te aquí?

Noah: Un nen que ja venia a l'escola va explicar als meus pares que li havia agradat molt aquesta escola; després jo em vaig entusiasmar i els meus pares em van inscriure.

Renzo: Els meus pares van pensar que era millor aquesta escola.

Alejandra: Per proximitat.

Èric M.: Perquè el meu germà ja venia a aquesta escola.

Èric S.: No els agradava l'institut del meu poble.

P. Coneixies algú d'aquesta escola?

Júlia F.: Sí, aquest estiu he conegut l'Elisenda.

Júlia L.: Sí, ja coneixia la Cristina Batlloera i la Júlia Casadevall.

Èric S.: Sí, vaig conèixer en Daniel Castillo a la fira de Campllong.

P. Digues tres diferències que trobes entre la teva antiga escola i La Salle Cassà.

Noah: No hi havia ordinadors.

Alba: El pati era més gran.

Èric Mota: Aquí aprenem més.

Júlia F.: Aquí hi ha un professor per cada assignatura.

P. Què és el que t'ha sobtat més?

Èric M.: Aquí hi ha molts exàmens i m'agraden les sessions de HARA perquè així em relaxo.

Èric S.: Tenim molts de llibres i anem molt carregats.

Iosu: Tenim ordinador propi.

Alba: No hi ha tantes excursions.

Renzo: Treballar digitalment, llibres digitals, portal Sallenet, PDI, 1x1...

P. T'has adaptat bé a la nova escola?

Èric M.: Sí, m'hi he adaptat molt bé.

Alba: M'ha costat una mica, però, de mica en mica, m'he anat adaptant i fent nous amics.

Noah: Sí, i m'ha agradat perquè he pogut tornar a començar des de zero i fer molts amics.

P. T'han agradat les noves activitats de l'escola?

Èric M.: Sí, la que m'ha agradat més ha estat la de les "tirolines" a Arenys de Munt.

Júlia: Sí, la que em va agradar més va ser la de la castanyada..

Alba: En la meua escola no hi havia tants concursos, en canvi en aquesta n'hi ha molts, i això m'agrada.

P. Creus que és bo treballar amb les noves tecnologies?

Èric M.: Està molt bé perquè és una manera diferent d'aprendre.

Renzo: Quan hi ha massa gent connectada Internet va lent.

Èric S.: La bateria dura poc.

I ja per acabar:

P. Ara que s'acosta Sant Jordi ens podríeu recomanar un llibre?

Júlia: "Buenos días, princesa".

Èric M.: "Cristi, la caçadora de l'Indiana Jones".

Alba: A mi no m'agrada llegir els llibres que hem de llegir a Català.

P. I de cara a les llargues vacances escolars d'estiu, ens podríeu dir un lloc per visitar?

Respostes: París. Platja. Port Aventura. Hawai. Miami. Nova York. Roma. Las Vegas. Noruega. Japó.

English corner

To subtitle or not to subtitle

Des que va arribar la televisió a les nostres llars, les pel·lícules i sèries que venien d'altres països han estat doblades. No entraré en les causes que van portar a aquesta situació, però el doblatge a casa nostra és un fet. Què ens aporta? Segurament entenem millor els diàlegs i les bromes gràcies a tot un seguit de bons professionals que fan una feina impressionant: traductors que tradueixen, correctors que corregeixen, supervisors que posen en boca els diàlegs (és a dir, fan que sembli que realment la boca diu allò que sentim), actors i actrius que posen veu als nostres personatges preferits.... Com a resultat, tenim un gran Clint Eastwood amb la veu genialment greu de Constantino Romero, però a la vegada ens perdem la seva veu original, força més fina.

Des del meu punt de vista de traductora, professo-

ra i amant de les llengües en general, el doblatge ens fa perdre més que no pas ens aporta. Què ens perdem? Un munt de frases fetes, bromes intraduibles, dobles sentits que només existeixen en la seva versió original, veus modulades per actors genials, la possibilitat d'entendre altres llengües, l'oportunitat que el nostre cervell identifiqui sons que no tenim a la nostra llengua, una bona pila de vocabulari nou (perquè no totes les llengües són igual de riques en aquest sentit). En definitiva, una visió diferent de la vida a través de frases fetes.

I doncs, què hem de fer? En un programa recent de televisió vaig seguir amb interès una entrevista a professionals de dues televisions: una de Portugal i una altra de catalana. El portuguès explicava que al seu país les sèries i pel·lícules, igual que passa a

altres països europeus, estan subtítolades, i tan sols els dibuixos per a infants que no saben llegir estan doblats. Explicava també que ara seria difícil canviar aquesta situació perquè la gent està molt acostumada a sentir les veus i diàlegs originals i a llegir-los. Creia igualment que la subtítolació era molt bona per qüestions d'aprenentatge. El professional català explicava que al nostre país les sèries i pel·lícules estan doblades. Explicava igualment que seria difícil canviar aquesta situació perquè hi ha un important grup de població que no té l'habilitat de llegir subtítols. Creia, a més, que el doblatge aportava riquesa en el sentit que donava feina a més professionals.

Però a inicis del s. XXI Internet i els costums de la població jove estan fent inclinar la balança cap a la subtítolació. Certs telenotícies ja no doblen les persones que hi surten sinó que es subtítolen, parlin l'idioma que parlin. La febre per les pel·lícules i, sobretot, sèries mirades a través d'Internet està canviant el panorama. Són molts els que han començat

a veure una sèrie doblada a la televisió i que, impacients per saber què passarà, han anat a buscar el següent capítol, encara que sigui en una altra llengua. Els subtítols ja els ajudaran a entendre'l.

Aquests mateixos espectadors han anat canviant els subtítols de llengua, en adonar-se que així la seva comprensió oral, la seva pronúncia i el seu vocabulari millorava, des del seu propi idioma a l'idioma d'origen de la sèrie, perquè així han vist que aprenien més. Resultat? De cop tenim un gran grup de població que sap llegir subtítols i que ara ja se'ls fa estrany escoltar cap sèrie o pel·lícula en versió doblada.

És el moment per fer el canvi cap a la subtítolació? Cap a aquest aprenentatge que fem mentre ens divertim veient la tele? Canviarem cap a aquest model europeu d'aprendre llengües sense adonar-nos-en?

Teia Dausà

Opinió

El gran pas de primària a secundària

El dia 21 de juny, a molts, el primer que se'ns va passar pel cap va ser una gran il·lusió per passar de curs, canviar d'etapa i conèixer nous companys i nous professors. Durant l'estiu vam poder descansar i recarregar les bateries per començar aquest nou període.

Quan ens vam reunir tots plegats en el pati gran, el dia 15 de setembre, ens va fer molta il·lusió tornar-nos a veure, però alhora també estàvem un pèl nerviosos. Érem conscients que, d'ara endavant, res seria igual. Sabíem que les coses no serien fàcils.

Quan vam arribar a classe els nostres tutors i co-tutors ens van donar la benvinguda amb els braços ben oberts, ens van explicar com seria el primer curs de secundària: cada matèria amb un professor diferent, normes noves, criteris d'avaluació nous... havíem de començar a fer-nos responsables del nostre aprenentatge; no ens anirien tot el dia al

darrere recordant-nos el que havíem de fer, com a primària...Durant aquest curs, hem hagut de créixer, millorar la nostra autonomia i sobretot hem hagut d'agafar-nos les coses molt seriosament.

Al principi, tenir tants professors va ser difícil, tots ens semblaven molt diferents! Però després, hem vist que si tu fas la teva feina, t'esforces i la fas ben feta, el professor, sigui quin sigui, valora el teu esforç i ell o ella farà el mateix i vindrà a classe content i amb ganes d'ensenyar-nos coses noves.

Ara el curs ja s'està acabant i tots hem canviat si ens fixem en el primer dia. No ha sigut fàcil però crec que la majoria, després d'aquests mesos, coincidim en el mateix: si t'esforces i lluites pel que desitges, al final ho aconsegueixes.

Que gaudiu tots d'unes merescudes vacances!

Iris Limo i Quim Planas (1r d'ESO B)

La cleda. Per Àlex Pérez

Per a què necessito la Fe?

Aquesta pregunta va ser feta per un nen d'aquesta escola al seu sorprès i atribolat mestre de religió. Què li contestaríeu vosaltres? Teniu alguna resposta preparada o bé canviaríeu subtilment de tema? Aquesta és una pregunta de les que fan por a qualsevol educador (mestres, pares, catequistes...) perquè, normalment, no som capaços de respondre-la amb la mateixa senzillesa amb què ha estat formulada.

Per a què necessito la Fe?

Per a tot. Per a res.

Ens és més fàcil de dir per a què NO serveix: no serveix per obtenir coses, ni per aconseguir el segell de qualitat, ni com un escut antidesgràcies...

Però quan volem descriure positivament per a què serveix, les paraules no surten fàcilment. Ho provarem:

La Fe és un sorprenent acte de confiança pel qual Déu torna tossudament a restablir amb mi la seva amistat, sense demanar-me res a canvi. Així, la Fe serveix per continuar l'amistat amb Déu.

Ben cert que com a teòleg no em guanyaria la vida. Si voleu millors definicions de Fe us recomano que llegiu el Nou Testament. Però com a mestre, crec que seria capaç de defensar aquesta definició davant de qualsevol nen, fins i tot dels de La Salle Cassà.

És clar que, un cop acceptes la Fe, et surten milions de dubtes, preguntes i dificultats. Però sentint-nos estimats per Déu tot sembla més fàcil. I això és un altre acte de Fe.

Per sentir-nos acompanyats en aquest camí us convido a compartir la vostra Fe i els vostres dubtes a les pregàries de Taizé: els dijous a les 8:35 cada quinze dies. Us hi esperem!

Activitats

Construïm instruments

A l'assignatura de música de 1r d'ESO, ens van fer presentar un instrument. La mestra ens va ensenyar una sèrie de TV3 anomenada *Atrapasons* (que explicava com construir alguns instruments) i ens va donar moltes idees. Els dies de l'entrega, vam observar molts estils d'instruments diferents i alguns d'aquests eren molt originals. Vam sortir davant de tota la classe a explicar els nostres instruments, d'on havíem tret la idea, quan temps havia calgut per fer l'instrument, i llavors una petita demostració de com sonava. Aquest treball ens va agradar molt i ens ho vam passar molt bé escoltant els nostres companys.

Zaida Lloveras (1r d'ESO B)

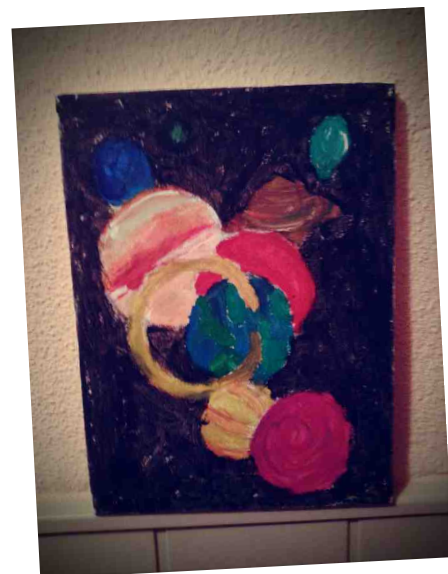

Notícies

Un artista molt precoç

En Joel Baulida, alumne de 4t A de primària de cycle mitjà, ha realitzat tres quadres de pintura molt i molt macos. Es nota l'afició que té! Tots els alumnes de 4t de primària n'estem molts contents. Ànims i segueix així!

Natació a 2n d'ESO

Enguany, els alumnes de segon d'ESO hem iniciat en l'àrea d'Educació Física el tema de la natació a la piscina municipal de Cassà. Aquesta activitat ens ocuparà tot el 2n trimestre. Durant aquests dies aprendrem els estils de la natació (el crol, la papallona, l'esquena i la braça) mentre ens divertim i compartim moments especials amb els nostres companys. Abans de començar dividim la classe en dos grups i mentre un treballa la tècnica dels estils, l'altre aprèn habilitats i activitats aquàtiques. Al principi teníem una mica de vergonya, però ara que hem dut a terme tres sessions estem més a gust. Personalment creiem que aprenem i ens divertim a la vegada. Fem activitats simples com nedar amb parelles, fer el pi i la tombarella, fer el mort, nedar amb el xurro... i altres de més complexes com llençar-nos de cap, nedar de crol amb planxes, saltar pel mig d'un cercle de xurros... Estem contents d'haver començat aquestes classes i aprendre en un medi diferent de l'habitual.

Racó literari

La papallona Fairy, de Xènia Lloveras

Hi havia una vegada, una papallona que es deia Fairy.

La Fairy tenia un problema molt gros: les seves ales no tenien colors, eren negres... completament negres! I la Fairy es trobava i se sentia molt trista en veure les altres papallones totes plenes de colors ben vius. Ella fugia de les altres papallones perquè els tenia molta enveja.

Un dia, la Fairy va decidir d'anar a veure la papallona més sàvia de tot l'arbre: la Sàvia. La Fairy li va explicar el seu problema de les ales i la Sàvia li contestà:

“Tu no has de fugir de les altres papallones de colors. Si tens por que se'n riguin de tu no pateixis, segur que elles t'acceptaran. M'hi jugo el que vulguis.”

I la Fairy se'n va anar a intentar fer amics i amigues.

Va fer dos grans amics, en Güris i la Beth, i es passaven hores i hores jugant.

A poc a poc, les ales de la Fairy es van anar acolorint i es van transformar en les més boniques de l'arbre.

I, a part d'això, va guanyar dos amics de debò.

La Fairy va descobrir que encara que siguis diferent pots tenir molts amics.

VIOLETA

Recomanacions de lectura

“L’heroi perdut”, de Rick Riordan, Editorial La Galera.

Resum. En Jason té un problema: no recorda res. De cop, s’ha despertat en un autobús ple de nois i noies que van d’excursió. Pel que sembla, la seva xicota es diu Piper i el seu millor amic, Leo. Però com ha arribat fins aquí? I on es troba? En Jason no en sap res, només que les coses no van bé. La Piper té un secret. El seu pare fa tres dies que ha desaparegut i ella està segura que es troba en perill perquè el veu en somnis. Després d’una tempesta, apareixen unes criatures estranyes que s’emporten els tres amics a un lloc anomenat Campament Mestís. En Leo té una obsessió amb les eines. Però tothom parla d’una maledicció i de la desaparició d’alguns campistes. I el més estrany és que aquella gent diu que cada un d’ells està relacionat amb un déu. Té això relació amb l’amnèsia d’en Jason? O que en Leo vegi fantasmes?

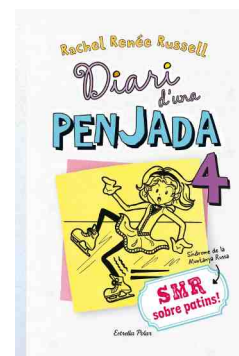

Opinió personal. A mi m’ha agradat molt, perquè en Jason no recorda res de la seva vida, i -com a lector- t’estàs tota l’estona preguntant d’on ve i què hi fa al campament. A mig llibre ja se sap qui és però el que hi fa allà no se sap fins al final. Bé, és un llibre d’aventures molt interessant i que enganxa força.

Joan Pérez (1r d’ESO B)

“Diari d’una penjada”, de Rachel Renée Russell. Editorial Estrella Polar.

Resum. Tots aquests llibres tracten d’un mateix tema: una noia de 12 o 13 anys que va a l’institut i passa aventures amb les seves amigues, entre les quals n’hi ha una de molt creguda que se’n riu d’ella. Fa moltes bogeries per un noi que es diu Brandon i sovint passa vergonya per culpa de la seva família.

Opinió personal. Jo penso que són uns llibres molt divertits i plens d’emoció. Una vegada te’n llegeixes un ja no pots parar!

Esther Zúñiga (1r d’ESO B)

“Tu i jo, ara i aquí”, de J. Asher i Carolyn Mackler. Editorial Estrella Polar.

Resum. Què faries si, gràcies al Facebook, sabessis com serà el teu futur?

Som al 1996. Internet s’està tot just promocionant i l’Emma rep una connexió gratuïta. Només de connectar-se, la seva pàgina de Facebook apareix a la pantalla. Però... Facebook encara no s’ha inventat. Ella i en Josh, el seu millor amic, veuen com seran d’aquí a quinze anys. Naturalment, es queden desconcertats. Què caram vol dir “m’agrada” i “sol·licitud d’amistat”?

Parelles, cases, fills... tot és al Facebook i cada vegada que actualitzen les seves pàgines personals el seu futur canvia. A partir d’ara, tot el que facin al present ho veuran reflectit en el seu perfil del futur.

Opinió personal. A mi m’ha agradat molt aquest llibre perquè, tot i que sigui llarg, els personatges són més o menys de la nostra edat i parla de les noves tecnologies. És molt interessant, un cop començat l’has d’acabar!

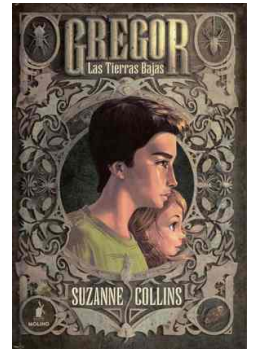
Jinli Huertas (1r d’ESO B)

Recomanacions de lectura

Gregor (Las tierras bajas), de Suzanne Collins. Editorial Molino.

Resum. Gregor té 11 anys i viu a Nova York. Un dia calorós d'estiu ell i la seva germana petita cauen accidentalment per una reixa de ventilació a la bugaderia del seu edifici. I aquí comença l'aventura. De sobte, arriben a un món absolutament fosc i desconegut per a ells: les terres baixes, un món on els humans conviuen amb escarabats i ratpenats. Una societat amenaçada pel conflicte i on una profecia apunta Gregor com aquell que els salvaria del desastre. Una història on res no sembla casual.

Opinió personal. És una història molt bonica on es combina imaginació, aventures i intriga. Durant tota la història Gregor cuida la seva germana petita, i demostra que és el germà gran i la pot cuidar ell sol, encara que, a vegades, perd una mica els nervis. És una història que, quan la comences, no podràs abandonar-la.

Pau Recasens (1r d'ESO B)

.....

“El zoo d'en Pitus”, de Sebastià Sorribas. Editorial Grumete.

Resum. En un barri de Barcelona, un noi d'una colla es posa malalt d'una malaltia que ha de curar un metge molt famós. Com que els pares del noi són pobres i no tenen diners, els nois de la colla intenten fer un zoo per recaptar els diners necessaris. Ho aconseguiran?

Opinió personal. El zoo d'en Pitus és un llibre bastant bonic i recomanable perquè t'ensenya el valor de l'amistat. A més, per poc que sembli, és un llibre intrigant, ja que no saps si aconseguiran fer el zoològic. A més, és un llibre bastant descriptiu i amb molt de vocabulari. Per als qui llegeixen sovint, aquest llibre et pot ensenyar a estructurar les frases i les oracions i et pot ajudar a l'hora de buscar temes per fer redaccions.

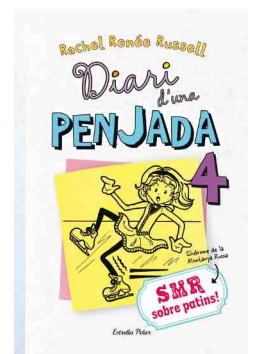

Ramon Mª Ortiz (1r d'ESO A)

.....

“Diari d'una penjada”, de Rachel Renée Russell. Editorial Estrella Polar.

Resum. El pare de la Nikki aconsegueix una beca per l'escola privada Westcher Country Day. Des que va començar a assistir-hi va veure que ella no encaixava en aquella societat. Considera que únicament hi ha esnobs superficials i rics, als qui només importa destacar de la manera que sigui. Però descobreix que no és així. La seva guixeta està col·locada al costat de la Mackenzie Hollister, la noia més esnob i rica de tot l'institut. La Nikki l'odia amb totes les seves forces, perquè sempre la intenta deixar en ridícul i riure's d'ella. La Nikki decideix presentar-se al concurs d'art avantgardista, però, per culpa de la Mackenzie, acaba omplint el formulari per ajudant de biblioteca. Allà coneix la Chloe i la Zoey, de qui es fa amiga.

Opinió personal: És un llibre amb el qual et faràs un tip de riure! És divertit i molt realista. Jo el recomano perquè és interessant de llegir.

Zaida Lloveras i Iris Limo (1r d'ESO B)

Només ens queda desitjar-vos un bon estiu.

l*espurna